

були громадянами країн Європейського Союзу або США; 9% виявилися місцевими жителями, які нещодавно прийняли іслам [2];

- *психологічні*: так, ґрунтуючись на теорії нарцистичних травм, Л. Боллінгер, Х. Кохут та Ернест С. Вольф виявили у терористів ознаки вертикального розщеплення. Так, при горизонтальному розщепленні особистості відчуття величчї витісняється; симптомами цього є депресія, низька самооцінка і сильне почуття сорому. При вертикальному розщепленні манія величчї з її надуманою грандіозністю і магічним контролем може супроводжуватися низькою самооцінкою і почуттям втрати самоконтролю. А Л. Боллінгер виявив, що терористи “відщеплюють” ті частини самих себе, які є ними низько оцінюваними і проєктують їх на істеблїшмент, який сприймають як загрозу [4].

Література:

1. Гаврилин Ю.В., Смирнов Л.В. Современный терроризм: сущность, типология, проблемы противодействия: Учебное пособие / Ю.В. Гаврилин, Л.В. Смирнов. – М.: ЮИ МВД России, Книжный мир, 2003. – 64 с.
2. Цопанова А.В. К проблеме анализа феномена современного терроризма / А.В. Цопанова // Известия российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена. – 2010. – № 120. – С. 303-307.
3. Юрьев А.И. Политическая психология терроризма / А.И. Юрьев // Психология и психопатология терроризма. Гуманитарные стратегии антитеррора: Сб. статей Под ред. проф. М. М. Решетникова. – СПб., 2004. – С. 64-86.
4. Kohut H., Wolf E.S. The disorders of the self and their treatment – an outline / H. Kohut, E.S. Wolf // International Journal of Psycho-Analysis. – 1978. – № 59. – P. 413-425.

Гончаренко Тетяна Ігорівна

Житлово-комунальний коледж

Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Актуальні проблеми економіки та публічного адміністрування» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ В УКРАЇНІ: ПРАВОВІ НОРМИ ТА СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

В сучасній науковій літературі прожитковий мінімум визначається як вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я, набору продуктів харчування, а також мінімального набору непродовольчих товарів та послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб людини. Прожитковий мінімум складається з двох елементів – фізіологічного та соціального. Фізіологічний мінімум – це вартісне вираження матеріальних цінностей, необхідних для існування людини. В світовій практиці він становить 85-87% загального прожиткового мінімуму, а решта припадає на соціальний елемент – певний мінімальний набір культурних та духовних цінностей необхідних людині.

Згідно Закону України «Про прожитковий мінімум» визначено, що прожитковий мінімум повинен містити набір продуктів харчування, непродовольчих товарів та набори послуг для основних соціальних та демографічних груп населення. Прожитковий мінімум в Україні для працездатного населення з 1 січня 2018 р. по 30 червня 2018 р. встановлено на рівні 1762 грн. на місяць на одну особу. Тобто, враховуючи світову практику, фізіологічний рівень у вартісному вираженні складає приблизно 1500 грн. на одну особу на місяць.

Рівень прожиткового мінімуму повинен забезпечити людині набір продуктів харчування, необхідний для задоволення його мінімальних потреб. Ми провели власне дослідження вартісної величини такого продуктового набору.

Згідно із Постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. № 780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення», такі продуктові набори повинні складатись із законодавчо закріплених основних продуктів харчування та мати визначені обсяги їх споживання (у річному вираженні), а саме (при проведенні дослідження був проаналізований набір продуктів харчування для працездатних осіб): хліб житній – 39 кг; хліб

пшеничний – 62 кг; макаронні вироби – 4 кг; крупа рисова – 2,5 кг; крупа пшоняна – 1 кг; крупа гречана – 2 кг; крупа вівсяна – 1,1 кг; інші крупи (ячна, перлова) – 0,5 кг; бобові – 1,9 кг; картопля – 95 кг; капуста – 28 кг; помідори та огірки – 25 кг; морква – 9 кг; буряк – 9 кг; цибуля – 9,1 кг; часник – 0,9 кг; інші сезонні овочі (кабачки, гарбузи) – 13 кг; баштанні (кавуни, дині) – 16 кг; фрукти та свіжі ягоди – 60 кг; сухофрукти – 4 кг; цукор – 24 кг; кондитерські вироби – 13 кг; олія – 7,1 кг; маргарин – 2 кг; яловичина – 16 кг; свинина – 8 кг; м'ясні субпродукти – 4 кг; птиця – 14 кг; сало – 2 кг; ковбасні вироби – 9 кг; риба свіжа та свіжоморожена – 7 кг; оселедці – 4 кг; рибні продукти – 2 кг; молоко – 60 кг; кисломолочні напої (кефір, ряжанка) – 60 кг; масло вершкове – 5 кг; сир твердий – 3,5 кг; сир м'який – 10 кг; сметана – 5 кг; яйця – 220 шт.; чай – 0,4 кг; кава в зернах мелена – 0,5 кг; сіль – 3 кг; спеції (лавровий лист) – 0,3 кг.

Враховуючи ціни, рівень яких визначався на основі цін однієї їх торгівельних мереж України станом на січень 2018 р. (корегуючи ціни на сезонні продукти), набір продуктів харчування згідно із Додатком до Постанови Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. № 780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» у вартісному вираженні має розмір 1379 грн, що складає приблизно 80% від загального розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи в Україні, або майже 92% від фізіологічного мінімуму.

Таким чином, спираючись на результати проведеного дослідження можна зробити висновок, що рівень мінімального прожиткового рівня в Україні не відповідає сучасним реаліям української економіки. Чинний розмір мінімального прожиткового рівня не може забезпечити людині навіть дотримання мінімального фізіологічного рівня. Щодо споживання культурних, духовних та інших послуг, то це, взагалі, не є реальним за сучасного рівня мінімального прожиткового рівня. Безумовно, необхідним є внесення певних змін у нормативно-правові акти українського законодавства з метою приведення у відповідність рівня мінімального прожиткового рівня та вартісного вираження споживчого кошика для різних соціальних та демографічних груп населення України.

Якимов Дмитро Олегович
Харківська державна академія культури

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Актуальні проблеми мистецтвознавства, культурології, філології» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ДО ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНУ «ЗЕРНО РОЛІ»

«Зерно» – це ключовий елемент у розумінні сценічного образу, пошук якого (зерна) і його знаходження – дозволяє отримати відповідь на запитання «який він (або вона), на що це схоже»? «Зерно ролі» дозволяє акторові підібрати елементи характерності (ходу, міміку, жести) і безпосередньо вказує на провідне почуття персонажа (і, якоюсь мірою, на його надзавдання). Мета акторського мистецтва – створення сценічного образу, характеру іншої людини, підлеглого художнім законам вистави. «Зерно ролі» є допоміжним елементом у вигадуванні образу. Існує певне заключення: зерно ролі + елементи характерності + провідне почуття героя = сценічний образ.

В «системі К. Станіславського» «зерно ролі» входить до складу «союзу чотирьох», де до «зерна» додано також «характер», «характерність» та «пристосування». Ці елементи перебувають у певній «зв'язці». «Подібно до того, як із зерна виростає рослина, – писав К. Станіславський, – так точно з окремої думки і почуття письменника виростає його твір». Зерно ролі веде до сценічного втілення образу. «Зерно» – це визначення глибинної сутності людини, його «родзинка», головна характерна риса. Якщо «зерно» вірно схоплено, воно обов'язково дійде до глядача.